

Ηρώ Ζώζια *

Για μία ακόμα συνεχή χρονιά στον καιρό της κρίσης, η εργατική τάξη, η νεολαία, τα κόμματα και οι οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής κι επαναστατικής αριστεράς συζητούν για την επικαιρότητα των εργατικών διεκδικήσεων της Πρωτομαγιάς του 1886. Για μια ακόμη “επέτειο” οι καταπιεσμένοι αυτής της χώρας αλλά και ολόκληρου του κόσμου εμπνέονται από αυτήν την κορυφαία στιγμή της ταξικής πάλης και προβληματίζονται γύρω από τους δρόμους για την αντεπίθεση του κόσμου της εργασίας. 130 χρόνια μετά την αιματοβαμμένη καθιέρωση του πενθήμερου-οκτάωρου χρειάζεται να υπερασπιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις πάλι από την αρχή την Κυριακή-αργία, το σταθερό ωράριο, τη μόνιμη, “ολόκληρη” δουλειά για όλους, τη δουλειά με δικαιώματα.

Στην εποχή, όμως, της -με επίσημα νούμερα- 24% ανεργίας και 59% για τη νεολαία, της μερικής απασχόλησης, της απλήρωτης εργασίας και των μαύρων μεροκάματων, η αναγκαιότητα για την οριστική απάντηση στην επίθεση του κεφαλαίου είναι αυτονόητη για όποιον βρίσκεται στο στρατόπεδο των εργαζομένων. Το κέντρο βάρους της συζήτησης πρέπει επειγόντως να μετατοπιστεί από τις γνωστές παραδοχές στις τομές στη θεωρία και την πράξη.

Δεν υπάρχει χρυσό εγχειρίδιο για τη νίκη. Είναι αναγκαίες όμως κάποιες συλλογικές επεξεργασίες για να την προσεγγίσουμε. Χρειάζεται πρώτα απ’ όλα η κατανόηση της εποχής μας και των ιδιαιτεροτήτων της, των συσχετισμών και των δυνατοτήτων που ανοίγονται στο φόντο της κατάρρευσης του συστήματος. Χρειάζεται η δημιουργική αξιοποίηση των εργαλείων και των εμπειριών του παραδοσιακού εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος αλλά ταυτόχρονα και η κριτική στη γραφειοκρατική οργάνωσή του, τα όριά του, της ελλείψεως του. Πάνω απ’ όλα, χρειάζεται η γενναία παραδοχή ότι, σήμερα, οι συνταγές απ’

τα παλιά δεν αρκούν για να απαντήσουν στη νέα κατάσταση.

Χαρτογραφώντας λοιπόν τη σύγχρονη πραγματικότητα, η εικόνα είναι χαρακτηριστική και πολύ αποκαλυπτική για το μέλλον που μας επιφυλάσσουν κυβερνήσεις-ΕΕ-εργοδοσία. Χειρότερο και πιο αντιδραστικό υπερ-μνημόνιο, ανασφάλιστη, εκ περιτροπής και μαύρη εργασία, κοινωφελής εργασία και προγράμματα voucher, πλάι στις στρατιές των ανέργων που όλο και αυξάνονται. Οι νέοι σε όλη την Ευρώπη είναι αυτοί που χτυπιούνται περισσότερο, εγκλωβισμένοι σ' έναν κυκεώνα ανεργίας κι επισφάλειας, ως ο πρώτος αποδέκτης των νέων τρόπων εκμετάλλευσης και των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων.

Είναι σαφές ότι με βάση την παραπάνω εικόνα, η οποία μάλιστα γενικεύεται, η υπάρχουσα οργάνωση του εργατικού κινήματος μέσα από την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ δεν μπορεί να δώσει διέξοδο. Δεν μπορούμε να στηριζόμαστε σ' έναν αστικοποιημένο συνδικαλισμό που δε χωρά όλους εμάς. Δεν έχει μάλιστα τίποτα κοινό με εμάς -πόσο μάλλον με τη νέα γενιά-, αλλά εξαντλεί την ύπαρξή του στην υπεράσπιση των συμφερόντων της εργοδοσίας μέσα στην εργατική τάξη.

Δυστυχώς, ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός στην τακτική του για αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων για το ασφαλιστικό βρίσκει σύμμαχο στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΜΕΤΑ, οι οποίοι μέχρι και σήμερα προτείνουν 48ωρη απεργία "όταν κατατεθεί το νομοσχέδιο", προκρίνοντας αγώνες διαμαρτυρίας εκ των υστέρων. Όλο αυτό το διάστημα δεν πήραν πρωτοβουλίες για κινητοποιήσεις μετά τις 4 Φλεβάρη, ούτε στήριξαν ανάλογες προσπάθειες που δρομολογήθηκαν από πρωτοβάθμια σωματεία και εργατικές συλλογικότητες, όπως η Συνέλευση Αγώνα, αρνούμενοι πεισματικά τον μάχιμο κινηματικό συντονισμό. Η λογική τους παραμένει μάχη για την τιμή των όπλων, συντήρησης δυνάμεων και βαθιάς απαισιοδοξίας.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει απάντηση χωρίς τη γνήσια εργατική οργάνωση σε χώρους δουλειάς και γειτονιές. Για να υπάρξει διέξοδος, για να αναπνεύσει η εργαζόμενη πλειοψηφία, οι άνεργοι και η νεολαία, και να δώσουν οι ίδιοι προοπτική στον αγώνα τους είναι αναγκαία η συγκρότηση ενός άλλου κέντρου αγώνα-συντονισμού σωματείων, επιτροπών αγώνα, αγωνιστικών πρωτοβουλιών στη γειτονιά και στη νεολαία που θα σπάσει στην πράξη την ηγεμονία του υποταγμένου συνδικαλισμού, που θα σχεδιάζει και θα συντονίζει τους αγώνες, πέρα κι έξω από το σχεδιασμό της ΓΣΕΕ. Για την απαραίτητη συγκέντρωση δυνάμεων που θα σηκώσει το γάντι της συνολικής αντιπαράθεσης με τα μνημόνια, την Κυβέρνηση, την ΕΕ και το κεφάλαιο. Που θα θέτει ως στόχο την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και δε θα στηρίζεται στα απομεινάρια

του παρελθόντος αλλά και θα σκύψει πάνω από τη νέα κατάσταση της εργατικής τάξης και θα συμβάλει έμπρακτα στην ανάπτυξη των νέων μορφών οργάνωσής της.

Η νεολαία της Ευρώπης δεν κοιμάται ήσυχα όπως μας λένε, αντίθετα κινείται στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης. Από τη Γαλλία των ανεξάντλητων κινητοποιήσεων της νεολαίας που δε σκύβει το κεφάλι μπροστά στον οδοστρωτήρα της εργασιακής μεταρρύθμισης, μέχρι τη νεολαία της Ελλάδας που τόσους αγώνες έχει ζήσει και τόσους ακόμα έχει να δώσει, ο γερασμένος αυτός κόσμος και τα επιτελεία του πρέπει να φοβούνται. Η νέα βάρδια οργανώνεται και το ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα, έχοντας ως καρδιά του αυτήν, θα τους συντρίψει. Πρωτοβουλίες όπως η Attack στην ανεργία και την επισφάλεια, η Λάντζα στον Επισιτισμό-Τουρισμό, το νεοσύστατο σχήμα Radical (I.T.) στην Πληροφορική και τις Τηλεπικοινωνίες και το Συντονιστικό Αναπληρωτών-Αδιόριστων Εκπαιδευτικών είναι ελπίδα για τη γενιά μας και το σύνολο των εργαζομένων.

Κρίσιμο ζητούμενο είναι η πανελλαδικοποίηση των προσπαθειών αυτών ως αντίρροπης τάσης στον κατακερματισμό, την ανοργανωσιά και την ανημπόρια της νέας βάρδιας αλλά και, θετικά, ως σοβαρή προϋπόθεση για την υποδοχή των ξεσπασμάτων που εγκυμονεί η νέα βάρδια. Σε αυτό θα κριθούν οι μαχόμενες δυνάμεις του εργατικού κινήματος, στο αν θα διαμορφώσουν τάσεις ανεξαρτητοποίησης των πρώτων αγωνιστικών σκιρτημάτων της νέας βάρδιας από τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, το σχεδιασμό της ήττας και την αίσθηση ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει σε μια εποχή που πέρα από τεράστιες δυσκολίες κυοφορεί και πολύ μεγάλες δυνατότητες.

Πλευρές και ερωτήματα πάνω στην προοπτική ταξικής οργάνωσης της νέας εργατικής βάρδιας θα επιχειρήσουν να απαντήσουν μια σειρά από εργατικές συλλογικότητες που συνδιοργανώνουν το δικό τους διήμερο στις 14-15 Μάη, στην πλατεία Αυδή στο Μεταξουργείο. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία-σταθμό με συνέχεια, που επιχειρεί να υπερβεί τις μέχρι σήμερα ανεπάρκειες των επιμέρους σχεδίων, θα αντλεί δύναμη από τα πιο σημαντικά παραδείγματα του τελευταίου διαστήματος και θα τα μετατρέπει σε υλική δύναμη για το τσάκισμα του σύγχρονου μοντέλου «εργασίας».

Λάντζα: Σερβίρουμε... αγώνα, όχι υποταγή

Η αγωνιστική εργατική συσπείρωση «Λάντζα» αποτελεί μια πρωτοβουλία αγωνιστών και αγωνιστριών στον κλάδο του επισιτισμού – τουρισμού, η οποία ξεκίνησε το 2014. Σε έναν από τους μεγαλύτερους και πλέον κερδοφόρους κλάδους της ελληνικής οικονομίας, στον οποίο απασχολούνται δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, η Λάντζα αποτελεί ένα εργατικό σχήμα το οποίο προσπαθεί να εκφράσει τις σύγχρονες ανάγκες και διεκδικήσεις των εργαζομένων. Εντός του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα, όπου υπάρχει ανάγκη συνδικαλιστικής δράσης για την τήρηση ακόμη και των αυτονόητων εργατικών δικαιωμάτων (δεδουλευμένα, υπερωρίες, κτλ.), η Λάντζα επιλέγει να ενισχύσει και να δώσει διέξοδο στις φωνές αντίστασης. Παρεμβαίνει στις υπάρχουσες συνδικαλιστικές δομές με στόχο να ξεκόψουμε μια και καλή με τον γραφειοκρατικοποιημένο συνδικαλισμό αλλά και τον οικονομικό αγώνα με όρια και τη στείρα αντιεργοδοτική ρητορεία.

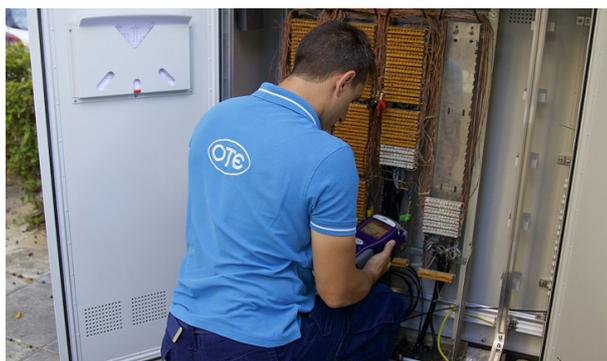
Συμμετείχε για πρώτη φορά στις εκλογές του Συνδικάτου Επισιτισμού – Τουρισμού Αττικής τον Απρίλιο δίνοντας τη μάχη για ένα άλλο εργατικό κίνημα, ανασυγκροτημένο με βάση τις ανάγκες του σήμερα. Έστρεψε την παρέμβασή της στα πιο πληττόμενα τμήματα των εργαζομένων του κλάδου βάζοντας μπροστά τη διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στον επισιτισμό, με καθολική εφαρμογή, γενναίες αυξήσεις στους μισθούς, βαρέα και ανθυγιεινά σε συγκεκριμένες ειδικότητες. Κατάφερε να εκλέξει έναν αντιπρόσωπο στην Κεντρική Διοίκηση του Συνδικάτου Αττικής, έναν στην Ομοσπονδία Επισιτισμού – Τουρισμού και δύο στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

Η δημιουργία αντίστοιχων εργατικών σχημάτων στον επισιτισμό και σε άλλες πόλεις (Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Χανιά) δείχνει τη δυνατότητα αλλά και την ανάγκη συγκρότησης ενός πανελλαδικού ρεύματος στον κλάδο, το οποίο θα μπορέσει να βάλει ένα φρένο στην εργοδοτική ασυδοσία. Είναι αναγκαίο να συγκροτήσουμε μια πανελλαδική κίνηση, η οποία θα

μπορεί να εκφράσει τα πιο σκληρά εκμεταλλευόμενα τμήματα των εργαζομένων του κλάδου και θα ενισχύσει τις τάσεις χειραφέτησης.

Στα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα, με τη διαρκή απειλή της απόλυσης και της ανεργίας, διαμορφώνεται ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τους εργαζόμενους, για την αξιοπρέπεια, για την ίδια τους τη ζωή. Ιδιαίτερα όσον αφορά την νεολαία, ο επισιτισμός είναι ο κλάδος στον οποίο συνήθως αποκτούν την πρώτη εργασιακή εμπειρία. Έτσι, η πυροδότηση αγώνων και η κατοχύρωση νικών ώστε να σπάσουν όλα τα «μάλιστα» στα αφεντικά, με το βλέμμα στραμμένο στην ανατροπή κάθε μορφής εκμετάλλευσης, είναι κρίσιμα για εμάς και τη γενιά μας. Η ανάδειξη μιας εργατικής φυσιογνωμίας η οποία θα διαπαιδαγωγεί, θα πολιτικοποιεί ακόμη και την πιο μικρή μάχη, θα παλεύει καθημερινά ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία και τη συνολική ανατροπή των πολιτικών Κυβέρνησης, ΕΕ, Κεφαλαίου, αποτελεί την πραγματική αναγκαιότητα.

Κατερίνα Νούμτα

Radical (I.T.): Ταξική ενότητα κόντρα σε «εμφυλίους»

Με την εξέλιξη της τεχνολογίας ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών και της πληροφορικής είναι ίσως ο πιο κερδοφόρος σήμερα στην Ελλάδα και αναπτύσσεται ραγδαία. Όμως, η ανοδική αυτή τάση δεν υπάρχει στους όρους εργασίας. Αντίθετα, οι μισθοί στον κλάδο έχουν πέσει σε εξευτελιστικά επίπεδα, ειδικά στα τηλεφωνικά κέντρα, οι ώρες εργασίας συνεχώς αυξάνονται και οι απλήρωτες υπερωρίες έχουν γίνει καθεστώς. Αυτός ο εργασιακός μεσαίωνας είναι η δεύτερη απαραίτητη συνθήκη της υπερανάπτυξης των κερδών των αφεντικών. Πατώντας στα ερείπια των εργατικών κατακτήσεων ολόκληρων αιώνων, το ελληνικό και πολυεθνικό κεφάλαιο σε αγαστή συνεργασία με τις μνημονιακές κυβερνήσεις και την ΕΕ, ολοκληρώνει μέρα με την μέρα την διάλυση της εργασίας, εισάγοντας πιο

σκληρούς όρους εντατικοποίησης και πιο ελαστικές σχέσεις εργασίας, με μισθούς πείνας. Και όλα αυτά με τις ευλογίες της υποταγμένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ.

Σε αυτό το τοπίο, η οργάνωση στους χώρους δουλειάς, οι συλλογικές διεκδικήσεις και η αντίσταση απέναντι στην εργοδοσία είναι αναγκαία. Αυτή η αναγκαιότητα ήταν που μας ώθησε στην πρωτοβουλία για την δημιουργία μια συλλογικότητας για μαχητική αντίσταση στον κλάδο με μόνιμα χαρακτηριστικά. Για αυτό εργαζόμενοι και εργαζόμενες των call center, των εταιρειών πληροφορικής και των μεγαθηρίων της τηλεπικοινωνίας μετά από συσκέψεις εργαζόμενοι στον κλάδο δημιούργησαν την αγωνιστική πρωτοβουλία στις τηλεπικοινωνίες και την πληροφορική Radical (I.T.).

Ο κλάδος ενώ αποτελεί ένα από τα πιο προνομιακά πεδία παρέμβασης είναι και από τους πλέον δύσκολους να οργανωθεί. Απασχολεί κατά κύριο την νέα εργατική βάρδια που έχει αποκηρύξει τις αρρώστιες του παλιού συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά αδυνατεί προς το παρόν να ορίσει την νέα οργάνωσή της. Ταυτόχρονα μαστίζεται από «εμφυλίους» μεταξύ των επιχειρησιακών και του κλαδικού σωματείου που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για τους εργαζομένους.

Σήμερα είναι αναγκαία όσο ποτέ η ταξική ενότητα, τόσο σε επιχειρησιακό όσο και σε κλαδικό επίπεδο, κόντρα σε λογικές ανάθεσης, διάσπασης, συντεχνιακής ή κομματικής επιβολής. Στόχος είναι η συμβολή στην υπόθεση της αναγέννησης του ακηδεμόνευτου, ταξικού συνδικαλισμού με την εμπλοκή των αγωνιστών του σχήματος στα επιχειρησιακά σωματεία και στη δημιουργία νέων όπου δεν υπάρχουν, καθώς και με τη συμμετοχή και ενδυνάμωση του κλαδικού σωματείου ΣΕΤΗΠ.

Γιάννης Σαλάπας

Συντονιστικό Αναπληρωτών-Αδιόριστων Εκπαιδευτικών

Κέντρο αγώνα ενάντια στην ελαστική εργασία

Το Συντονιστικό Αναπληρωτών-Αδιόριστων Εκπαιδευτικών από την εμφάνισή του τον περασμένο Οκτώβρη επιδίωξε τη συγκρότηση του κόσμου της περιπλάνησης όλων των κλάδων και ειδικοτήτων, αλλά κυρίως των χιλιάδων άνεργων συναδέλφων, σε ένα πολυδιασπασμένο περιβάλλον όπου ο ανταγωνισμός και οι συντεχνιακές αντιπαραθέσεις κυριαρχούν. Έθεσε τις βάσεις ενός κέντρου αγώνα και αναφοράς χιλιάδων εκπαιδευτικών που θα επιδιώξει να οργανώσει την απερίθωτη των ελαστικά εργαζόμενων για την υπεράσπιση της εργασίας τους και του δημόσιου σχολείου. Κύτταρο της συλλογικοποίησης των επιμέρους κινητοποιήσεων υπήρξε η σύνδεση με τα πρωτοβάθμια σωματεία και η δραστηριοποίηση στα πλαίσιά τους, ο συντονισμός και η επικοινωνία σε πανελλαδική κλίμακα των επιτροπών αναπληρωτών και οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες βάσης που θα συζητούν και θα παράγουν πρόγραμμα δράσης και αιτήματα που θα ενώνουν στη βάση των κοινών συμφερόντων πέραν των ορίων του γραφειοκρατικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού και κόντρα στην επίθεση κυβέρνησης-ΕΕ-ΟΟΣΑ.

Η πολύμηνη παρέμβαση του Συντονιστικού έθεσε μια άλλη διάσταση στη συζήτηση που κυριαρχούσε στους κόλπους των συναδέλφων. Οι ελαστικές σχέσεις στην εκπαίδευση, οι πολλαπλού τύπου εργασιακές συμβάσεις, οι διαφορετικές πηγές χρηματοδότησης διαμορφώνουν ένα ρευστό πεδίο. Η διαρκής εναλλαγή εργασιακού χώρου χαλαρώνει τις οργανικές σχέσεις των εκπαιδευτικών με τις συλλογικές διαδικασίες των σωματείων τους, η πολιτική συζήτηση και πολύ περισσότερο η διεκδίκηση εμφανίζεται μόνο σαν αγώνας για την προσωρινότητα μιας θέσης στο σχολείο και όχι σαν ρεύμα για τη αμφισβήτηση και τη ρήξη με το μοντέλο του νέου εργαζόμενου. Ωστόσο το βάθος των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων αναδεικνύει την επιτακτικότητα για αλλαγή του τρόπου οργάνωσης και πάλης και το αίτημα για σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους, η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, ο αγώνας για την υπεράσπιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων μπαίνει στην προμετωπίδα των κινητοποιήσεων.

Αποκορύφωμα της δράσης και της εμφάνισης των ελαστικά εργαζόμενων στην εκπαίδευση αποτέλεσε η μαχητική και ελπιδοφόρα εμφάνιση των αναπληρωτών τις τελευταίες βδομάδες του Απρίλη. Τα σχέδια του Υπουργείου Παιδείας για περαιτέρω ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων με την επιδίωξη εφαρμογής ανταγωνιστικών κριτηρίων που θα ορίζουν τον αριθμό των εργαζόμενων και θα πετούν στον Καιάδα της ανεργίας χιλιάδες άλλους, ανέδειξαν την υπέρπουσα οργή μιας κοινωνίας που χτυπιέται αλύπητα. Οι αυταπάτες της

μονιμοποίησης ως κυβερνητικού δώρου κατέρρευσαν και επιβάλλεται η ανάδειξη μιας νέας, πιο επιθετικής, απάντησης στην προσαρμογή εργασίας και εκπαίδευσης στο μειωμένο κόστος και τους νόμους της αγοράς.

Βαγγελίτσα Δινοπούλου

Attack

Στα χρόνια της κρίσης και του μνημονίου ο εργασιακός χάρτης διαλύεται και ξαναχτίζεται από την αρχή διαμορφώνοντας ένα καθεστώς εργασίας που περισσότερο θυμίζει σύγχρονο μισθωτό σκλάβο, παρά εργαζόμενο. Έκφραση της επιβαλλόμενης αυτής πολιτικής αποτελούν τα προγράμματα «καταπολέμησης» της ανεργίας. Τα προγράμματα του ΟΑΕΔ χρηματοδοτούμενα από τα κοινοτικά κονδύλια των ΕΣΠΑ, έρχονται σύμφωνα με τις κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων ως απάντηση στην ανεργία, προσφέροντας 5μηνη εργασία στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Ανακυκλώνοντας την τεράστια μάζα των ανέργων, προσφέρουν δωρεάν εργατικό δυναμικό στις επιχειρήσεις και τις κρατικές δομές που υπολειπούνται μετά τις χιλιάδες απολύσεις των τελευταίων ετών. Η λογική των προγραμμάτων αυτών επεκτείνεται σε πολλές μορφές ανταποδοτικής εργασίας (πχ μαθητεία, πρακτική άσκηση) αλλά και γενικεύεται σε όλες τις ηλικίες. Σ' αυτή τη διαρκώς μεταβαλλόμενη προς το χειρότερο πραγματικότητα, η νέα γενιά έρχεται να παίξει έναν ιδιαίτερο ρόλο. Αγνοώντας τη σταθερή εργασία αλλά και την εμπειρία του εργατικού αγώνα, ταλαντεύεται μεταξύ της ανεργίας και της επισφάλειας και αποτελεί κύριο αποδέκτη των αντιδραστικών ανατροπών.

Στις ειδικές πλευρές που χρειάζεται να ψηλαφήσουμε για να καταφέρουμε την ένταξη της νέας γενιάς στους κοινωνικούς αγώνες χρειαζόμαστε ένα ευέλικτο όχημα που να μπορεί να προσεγγίζει με αποτελεσματικό τρόπο τη διάρθρωση οικονομικού/πολιτικού και των

αντίστοιχων κινηματικών μορφών που εμφανίζονται στους αγώνες της νέας εποχής. Μια τέτοια προσπάθεια αποτελεί η Attack.

Σε αυτή μάχη ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός τύπου ΓΣΕΕ είναι απέναντί μας. Αυτές είναι οι συνομοσποδίες των αφεντικών που προωθούν και προασπίζονται κάθε κατεύθυνση για τη διάλυση της εργασιακής πραγματικότητας. Τι άλλο μπορεί κανείς να συμπεράνει από την από κοινού διαχείριση του νέου ΕΣΠΑ από ΓΣΕΕ και ΣΕΒ; Αυτή προετοιμάστηκε εδώ και 2 χρόνια ακόμα και με τη βούλα της ΕΓΣΣΕ. Για αυτή τη σύμβαση διαγκωνίζονται ΣΕΒ, υπουργείο Εργασίας και ΓΣΕΕ, για το ποιος θα την παρατείνει εν αναμονή του νέου νομοσχεδίου τύπου Κόμρι που ετοιμάζει η κυβέρνηση με την ΕΕ.

Από τις μέχρι τώρα παρεμβάσεις της σε όλο το φάσμα του συνεχούς της ανεργίας και της επισφάλειας, από εργατικούς αγώνες ενάντια σε απολύσεις και για την καταβολή δεδουλευμένων, μέχρι τις κινητοποιήσεις ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας αλλά και τον αγώνα των 5μηνων στους Δήμους μπορούν βγουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Η εμπειρία από τον αγώνα των 5μηνων αποκάλυψε τα όρια αυτού του τύπου συνδικαλισμού ενώ ταυτόχρονα ανέδειξε τις δυνατότητες ενός διαφορετικού τρόπου συγκρότησης. Λόγω της μικρής διάρκειας των προγραμμάτων, των απαιτήσεων για άμεση επίλυση των πολύ σοβαρών ζητημάτων που προέκυπταν, της εχθρικής στάσης που κρατά η συντριπτική πλειοψηφία των σωματείων των ΟΤΑ, οι ίδιοι οι «ωφελοούμενοι» οργανώθηκαν αυθόρμητα μέσα από επιτροπές στους χώρους δουλειάς. Η δυνατότητα ύπαρξης ενός οργάνου πάλης όπου συμμετέχουν οι «ωφελοούμενοι» και όσα σωματεία κι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται την ενότητα των συμφερόντων από τη σκοπιά της τάξης ξεδιπλώθηκε με τη συγκρότηση του συντονιστικού συμβασιούχων και εργαζομένων στην κοινωφελή εργασία. Ενός κέντρου αγώνα που κατάφερε να σπάσει τα όρια του σχεδιασμού που έβαζε και η ΠΟΕ-ΟΤΑ αλλά και το Συνδικάτο ΟΤΑ (ΠΑΜΕ), πολύτιμη παρακαταθήκη για το μέλλον.

Για να ανατραπεί μιας τέτοιας κλίμακας επίθεση είναι αναγκαία η συσπείρωση πρωτοβουλιών από κλάδους και γειτονιές αλλά και κάθε συλλογικότητα που στρέφει την πάλη της ενάντια στον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα. Ένα πρώτο βήμα για τη συνάντηση δυνάμεων που από διαφορετικές αφετηρίες προσεγγίζουν το ζήτημα της ανεργίας και τις επισφάλειας είναι η συνδιοργάνωση του ομώνυμου διημέρου στις 14 και 15 Μαΐου με διήμερες συζητήσεις πάνω σε διαφορετικές πτυχές του εργασιακού μεσαίωνα και του σχεδιασμού που απαιτείται για την ανατροπή του.

Ολύβια Τζιουβάρα

***Το αφιέρωμα δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, 7.5.2016**